

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/193/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 3.Szef.62/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A Flumbort Ügyvédi Iroda (ügyintézőként eljár: dr. Flumbort András irodavezető ügyvéd) által képviselt indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a Budapest Környéki Törvényszék 3.Szef.62/2024/2. számú végzése ellen – a Gödöllői Járásbíróság 14.Sze.484/2023/3. számú végzésére is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2024. december 20-án, a Gödöllői Járásbíróság útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (engedély nélküli vezetés szabálysértése) tárgya egy hirdetményi úton közzétett hatósági határozatot követően elkövetett közlekedési szabálysértéssel kapcsolatos jogvita volt.
- [3] 3. Az indítványozónak, aki a lakcímnnyilvántartásban csak településszintű címmel szerepel, Budapest Főváros Kormányhivatala IV. Kerületi Hivatala a BP-04/005/5874-3/2023. ügyszámú határozatával ideiglenesen visszavonta a vezetői engedélyét, és vezetési jogosultságának szünetelését rendelte el. Ennek oka, hogy az indítványozó a közúti közlekedési előéleti pontrendszer adatai szerint több mint 18 pontot szerzett, és ilyenkor a közúti közlekedési előéleti pontrendszerről szóló 2000. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kpt.) 7. § (1) bekezdése értelmében a járművezetői engedély visszavonása felől kell intézkedni. (A határozat szerint az indítványozóval szemben

2020 októbere óta háromszor biztonsági öv nélküli közlekedés, kétszer kézben tartott mobiltelefon menet közbeni használata, egyszer pedig behajtási tilalom megszegése miatt intézkedtek a rendőrök.) Ezt a határozatot a hatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 88. §-a alapján hirdetmény útján közölte. A döntés 2023. szeptember 8-án véglegessé vált, de arról az indítványozó a saját előadása szerint nem értesült.

- [4] 2023. október 31-én azonban gépjárművel történő közúti közlekedés során ismét intézkedtek az indítványozóval szemben, ennek során pedig a rendőrség megállapította, hogy vezetési jogosultsága szünetel, ezért szabálysértési eljárást indítottak ellene engedély nélküli vezetés szabálysértés miatt. A Gödöllői Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Előkészítő Alosztálya az ügy iratait 2023. november 11-én küldte meg a Gödöllői Járásbíróság részére.
- [5] 2.1. A Gödöllői Járásbíróság a 2023. december 8-án kelt, 14.Sze.484/2023/3. számú végzésével megállapította, hogy az indítványozó a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 176. § (1) bekezdése szerinti engedély nélküli vezetés szabálysértést elkövetett, ezért vele szemben 260 000 Ft pénzbírságot, valamint 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltást szabott ki.
- [6] A bíróság az indítványozó tagadásával szemben a szabálysértési nyilvántartás adatai, az okirati bizonyítékok és egyéb adatok alapján egyértelműen meg tudta állapítani, hogy az indítványozó 2023. október 31-én, Gödöllő belterületén gépjárművével úgy közlekedett, hogy nem rendelkezett vezetői engedéllyel. Ezzel megszegte a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 4. § (1) bekezdés a) pontját, és megvalósította a Szabs. tv. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő engedély nélküli vezetés szabálysértést. A bíróság a Szabs. tv. 21. § (1) bekezdése alapján számba vette és mérlegelte a büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket, és a szabálysértés súlyára, valamint az elkövető személyi körülményeire figyelemmel szabta ki a rendelkező rész szerinti szankciót.
- [7] 2.2. Az indítványozó, mint eljárás alá vont személy fellebbezett az elsőfokú végzés ellen, amely alapján eljárva a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2024. október 24-én kelt, 3.Szef.62/2024/2. számú végzésével a Gödöllői Járásbíróság végzését hatályban tartotta, azzal, hogy az indítványozó lakcímeként feltüntette a Budapest IV. kerületet.
- [8] Az indokolásban a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Szabs. tv. szabályai szerint folytatta le a bizonyítást, minden bizonyítékot értékelési körébe vont, és a tényállást azok logikus mérlegelésével állapította meg. Az indítványozó szabálysértési és bűnügyi előéletére vonatkozó adatokat úgy helyesbítette, hogy rámutatott, hogy vele szemben jelenleg vagyon elleni cselekmények miatt van

folyamatban büntetőeljárás, két éven belül pedig hét esetben vonták felelősségre közlekedési tárgyú szabálysértés elkövetése miatt. Megerősítette a törvényszék, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok – így különösen a feljelentés, a szabálysértési nyilvántartási adatok és egyéb okirati bizonyítékok – az indítványozó tagadásával szemben egymáshoz teljes egészében illeszkedve, egymást alátámasztva összhangban állnak, az elsőfokú bíróság pedig azokat a logika szabályai szerint értékelte, és megalapozottan állapította meg a tényállást.

- [9] Helytállónak tartotta a törvényszék az indítványozó tévedésre – mint büntethetőséget kizáró okra – alapított védekezésének az elvetését is. Megállapította, hogy az illetékes Kormányhivatal az Ákr. 88. §-a alapján szabályszerűen, hirdetményi úton tájékoztatta az indítványozót a vezetési jogosultságot igazoló okmánya BP-04/005/5874-3/2023. ügyszámú határozattal történő visszavonásáról. Tényként állapította meg a törvényszék, hogy e határozat tartalmáról az indítványozó a Budapest Főváros Kormányhivatala IV. Kerületi Hivatala épületében okirattal is igazolt módon kifüggesztett papír alapú, illetve elektronikus úton közzétett hirdetményből tudomást szerzett. Nem igazolható, hogy a közokirat közzétételére ne került volna sor, így a tévedésre alapított indítványozói hivatkozás nem fogadható el. „Helytállóan érvelt az elsőfokú bíróság annak kapcsán, hogy [az indítványozó] azzal, hogy a Belügyminisztérium személyiadat és lakcímnnyilvántartásáért felelős szerv felé csak településszintű címet jelentett be, – ezen döntés nyomán – kizárta annak a lehetőségét, hogy a hatóság a küldeményeket ne közvetlenül a lakcímére, illetve egyéb kézbesítési címére küldje meg, hanem egyéb – közvetett – módon (hirdetményi úton) kézbesítse a részére. Ezen utóbbi kézbesítési mód kétségtelenül az eljárás alá vont személy részéről fokozottabb gondosságot követel meg, mely jelen ügyben az eljárás alá vont személy részéről nem állapítható meg.” [Törvényszéki végzés, Indokolás 3. oldal 9. bekezdés.]
- [10] Nem tartotta relevánsnak a törvényszék azt sem, hogy az indítványozó a közlekedésfelügyelettel összefüggő ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt közigazgatási pert indított. Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen következtetett arra, hogy az indítványozó a szabálysértést elkövette, annak minősítése is helytálló, és a büntetés kiszabási körülményeket is megfelelően mérlegelték. Ezért a törvényszék az elsőfokú végzést hatályban tartotta.
- [11] 3. Az indítványozó a Budapest Környéki Törvényszék 3.Szef.62/2024/2. számú végzése ellen – a Gödöllői Járásbíróság 14.Sze.484/2023/3. számú végzésére is kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2024. december 20-án, a Gödöllői Járásbíróság útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [12] Az indítványozó utalt rá, hogy rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, és az ügyben érintettnek minősül, mert a szabálysértési eljárásban eljárás alá vont személy

volt. Utalt arra is, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdésében írt benyújtási határidőt megtartotta. Ismertette a tényállást és a pertörténetet.

- [13] 3.1. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelme körében az alkotmányjogi panasz arra utal, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem ismerték fel az ügy alapjogi vetületét, amikor úgy foglaltak állást, hogy a hirdetményi kézbesítés összefüggésében nem lehet mentesülni a jogkövetkezmények és a felelősségre vonás alól azért, mert az indítványozónak csak településszintű lakcíme szerepel a nyilvántartásban. A hirdetményi kézbesítés joghatása egy fikción alapul, így – az indítvány szerint – az indítványozó szabálysértési felelősségét egy olyan cselekményért állapították meg, amelyről az elkövetés pillanatában ő nem tudott. A Szabs. tv. 29. § (1) bekezdés *h*) pontja a büntethetőséget kizáró vagy korlátozó okokra – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Btk. 15. § *d*) pontja értelmében az elkövető büntethetőségét, illetve a cselekmény büntetendőségét kizárja vagy korlátozza a tévedés. Az alkotmányjogi panasz idézte a Btk. 20. § (1) és (3) bekezdését, valamint a 8. §-t, és arra hivatkozott, hogy az indítványozónak nem volt tudomása arról, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala IV. Kerületi Hivatala a vezetői engedélyét visszavonta. A korábbi Alkotmány hatálya alatt meghozott AB határozatokra hivatkozással azt is felidézte, hogy a jogorvoslathoz való jog gyakorlásához szükséges, hogy az érintettek értesüljenek a határozatról, amely jogukat vagy jogos érdeküket érinti. Az indítványozó azt is számonkérte, hogy a hatóság miért nem rendelt ki az esetében kézbesítési ügygondnokot, aki gondoskodhatott a tartózkodási helyének megállapításáról és a döntés kézbesítéséről [Ákr. 87. § (4)-(6) bekezdések]. Álláspontja szerint a 3306/2020. (VII. 24.) AB határozatban foglaltak alapján a hirdetményi kézbesítés csakis *ultima ratio* jellegű lehet, egyébként pedig kézbesítési ügygondnokot kell kirendelni. Az indítványozó szerint a hirdetményi kézbesítés eleve kizárja a szándékos elkövetés lehetőségét. Sérelmezte az indítványozó azt is, hogy a szabálysértési ügyben a bíróságok nem függesztették fel az eljárást, pedig ő közigazgatási pert indított a Kormányhivatal határozatának megsemmisítése céljából.
- [14] 3.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme körében az alkotmányjogi panasz megismételte az előző alpontban ismertetett indokolást.
- [15] 3.3. Az indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság az eljárása befejezéséig az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a támadott bírói döntés végrehajtását függessze fel.

- [16] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)-f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [17] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [18] 5. Az indítványozó – a Budapest Környéki Törvényszék 3.Szef.62/2024/2. számú végzése átvételének időpontjához képest – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben (a határidő utolsó napján) nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel eljárás alá vont személy volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [19] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése összefüggésében azt, hogy az indítványozót úgy szankcionálták engedély nélküli vezetés szabálysértésének elkövetése miatt, hogy neki szubjektíve nem volt tudomása a vezetői engedélye visszavonásáról, mivel az erről szóló határozatot a hatóság hirdetményi úton közölte]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálándó bírói döntést (a Budapest Környéki Törvényszék 3.Szef.62/2024/2. számú végzése, valamint a Gödöllői Járásbíróság 14.Sze.484/2023/3. számú végzése) *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [20] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést

érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. (lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]).

- [21] 7.1. Az indítványozónak az alkotmányjogi panaszból kiolvashatóan a Budapest Környéki Törvényszék, valamint a Gödöllői Járásbíróság végzéseiben foglaltakkal kapcsolatosan az a fő kifogása, hogy nem értékelték megfelelően, hogy vele, mint településszintű, Budapest IV. kerületi lakossal a Kormányhivatal a vezetői engedélyét visszavonó és vezetési jogosultságát ideiglenesen szüneteltető határozatát az Ákr. 88. §-ában szabályozott hirdetményi úton közölte. E határozat véglegessé válásáról – az okirattal is igazolt módon megtörtént kifüggesztés és elektronikus közzététel ellenére – az indítványozó nem szerzett tudomást, de ennek ellenére is szabálysértési eljárást indítottak ellene engedély nélküli vezetés miatt, amikor legközelebb gépjárművel történő közúti közlekedés során intézkedés alá vonták. Az indítványozó tehát azt tartotta a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jogait sértőnek, hogy a szabálysértési felelősségét annak ellenére állapították meg, hogy ő – szubjektíve, a saját elmondása szerint – nem tudott arról, hogy hatósági engedéllyel nem rendelkezve vezetett gépjárművet a közúti forgalomban.
- [22] Az alkotmányjogi panasz tartalma szerint az indítványozó abban a hiszemben van, hogy ha ő csak településszintű címet jelent be a lakcímnnyilvántartásba, akkor a hatóságok nem tudják őt elérni, döntéseiket nem tudják vele szabályosan közölni, és így ő mentesülhet az azokból fakadó joghatások alól. Ez a megközelítés nem megalapozott. Éppen ellenkezőleg, a kézbesítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések azoktól a jogalanyoktól, akik pontos címük leplezésével az állami szervek számára a kapcsolatfelvételt megnehezítik (és kézbesítési meghatalmazott megnevezéséről sem gondoskodnak), nem enyhébb, hanem fokozottabb gondosságot, körültekintést és utánajárást követelnek meg. A hirdetményi úton történő közlés alkalmazása a hatóság számára valóban csak *ultima ratio* lehetőség, mivel az ügyfél döntésről való tudomásszerzését, és így jogai gyakorlását – az ügyfél aktív, a közigazgatási szereplők cselekményeit folyamatosan figyelemmel követő magatartása hiányában – elnehezíti. Az írásbeli közlésre vonatkozó szabályok záróköveként azonban a törvényben meghatározott esetekben – így pl. akkor is, ha az ügyfél ismeretlen helyen tartózkodik – a hirdetményi közlés megdönthetetlen vélelmet állít fel a kézbesítés megtörténtéről; máskülönben egyes hatósági döntések nem lennének szabályszerűen kézbesíthetők, a közigazgatási hatósági eljárások pedig lezárhatók.
- [23] Az indítványozónak a 3306/2020. (VII. 24.) AB határozatra történt utalását illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet, hogy annak az ügynek a tárgya vezetékJog bejegyzése volt mintegy 100 ingatlanra, amelyek címe és tulajdonosa ismert volt, a hatóság

azonban – az akkor hatályos jogszabályok alapján – mégis a hirdetményi közlés mellett döntött, ráadásul azt együtt alkalmazva az eljárás megindulásáról szóló értesítés mellőzésével. Ez az ügy emiatt a jelen üggyel nem analóg, a jelen esetben ugyanis pontos (tényleges, idézhető) címet az indítványozó eleve nem adott meg; így a hatóság sem az eljárás egyszerűsítése vagy gyorsítása miatt alkalmazta a hirdetményi közlést, hanem azért, mert más módon nem tudta őt értesíteni. [Az indítványozó által is említett kézbesítési ügygondnok kirendelése az Ákr. 87. § (4) bekezdése értelmében a hatóság számára pusztán lehetőség, nem kötelezettség.]

- [24] Megjegyzi az Alkotmánybíróság azt is, hogy az indítványozónak tisztában kellett lennie azzal, hogy hány alkalommal és milyen közlekedési szabályok megsértése miatt intézkedtek vele szemben a rendőrök; így az elvárható gondosság és odafigyelés mellett maga is számon tudta volna tartani, hogy mennyi közlekedési előéleti pontja gyűlt össze. Mindezekre tekintettel az, hogy a hirdetményi kézbesítésre tekintettel nem mentesült az indítványozó – tévedés jogcímén – a szabálysértési felelősségre vonás alól, nem vet fel a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [25] 7.2. Az alkotmányjogi panasz valójában egyrészt a hirdetményi úton történő közlés jogintézményének és joghatásainak, másrészt az ügyben meghozott, az indítványozó számára kedvezőtlen bírósági döntések – az ügyben alkalmazandó jogszabályi rendelkezések (Szabs. tv., Btk.) értelmezésével kapcsolatos – megállapításainak tartalmi kritikája, ami nem vet fel alkotmányossági kérdést. Önmagában viszont az a tény, hogy az indítványozó az egyébként egybehangzó bírósági döntések alapjául szolgáló jogértelmezést vitatja, nem ad alapot alkotmányossági szempontú felülvizsgálatra. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz eljárásban is az Alaptörvény védelmében lép fel, az Alaptörvényben biztosított jogokat védi, elsődleges feladata nem a bírói jogalkalmazás minősítése. {Hasonlóan: 3028/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [10].}
- [26] 8. A fent írtakra tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)-(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)-(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján.
- [27] Az alkotmányjogi panasz visszautasítása okán a támadott bírói döntés végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróságnak nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró